

Brihang – Droomvoeding (★★★★): Over leven

‘Vanaf nu leg ik de lat niet meer hoger, ik hou hem lager / dus klim er maar over, het leven loopt trager’, rapt Brihang in “Accepteren”; een zin die het nieuwe *Droomvoeding* eigenlijk meteen in één klap samenvat. De lat lag namelijk effectief op serieuze hoogte, aangezien Boudy Verleye met [CASCO](#) menig mond deed opvallen. Niet alleen zat zijn vorige langspeler gigantisch goed in elkaar, hij bevatte met nummers als “[Steentje](#)”, “[Rommel](#)” en “[Ver Weg](#)” ook simpelweg een reeks hits die het – de een wat nadrukkelijker dan de ander – tot Belpopklassiekers wist te schoppen. Op het podium verhief de man uit Knokke dat alles nog eens naar een hoger niveau. En plots zijn we vier jaar later; een tijd waarin het leven ook effectief trager liep.

Het is althans maar hoe je het bekijkt, want voor Brihang is er in de afgelopen periode heel veel veranderd. Boudy mag zichzelf voortaan papa van twee, echtgenoot van één en eigenaar van een eigen huis noemen.

Terwijl het leven pandemiegewijs stilstond, raasde het met andere woorden voorbij. Het draagt elk op zijn eigen manier bij aan hoe het vierde album *Droomvoeding* tot stand kwam. Inspiratie uit het leven, over het leven. Van zichzelf, of beter: van zichzelf als vader. Geen clichés of eufemismen, maar met alle mooie en minder mooie randjes.

De acceptatie van de veranderingen des levens komen er snel in openingstrack "Accepteren", waarin Boudy reflecteert over de afgelopen jaren; een soort gesprek met een jongere versie van zichzelf, dat onderbroken wordt door dochtertje Inti. Haar onschuldige 'Hallo! Hoe gaat het met jullie?' is in zoveel opzichten de perfecte opener van *Droomvoeding*, net doordat ze zonder het zelf te beseffen fungeert als een levende metafoor. Een onderbreking in het nummer, maar ook in het leven; en op die manier dus meteen ook een rode draad. Comebacksingle "[Tussenin](#)" was zo bijvoorbeeld al een boodschap aan het meisje: er is meer dan enkel zwart of wit, het mooiste van de uitersten ligt er simpelweg tussenin. In de kleine dingen. "Mama's buik" wordt in dat opzicht nog een tikkeltje liefdevoller door de prenatale hartslag van Brihangs zoontje, net nadat papa hem beloofde dat er hem een mooi leven te wachten staat.

Het maakt *Droomvoeding* op zijn beurt ook alleen maar échter. Nummers met echte gevoelens en emoties, die op die manier én raken én catchy zijn. Geen voorgekauwde 'Ik hou van jou' in "'k Wou da'k het kon zeggen", maar wel een 'Ik krijg het niet gezegd met een zin of een woord / 'k Wou da'k het kon zeggen door te knippen met m'n oog'. Als zelfs de patroonheilige van de metafoor er geen woorden op kan plakken, dan weet je dat het echt is. Dat zorgt bijgevolg voor misschien wel zijn beste teksten tot nog toe.

Liefde, angst en zelfs de dood; ze gaan doorheen *Droomvoeding* altijd hand in hand, met Brihang als bindende factor. Waar "[Telefoontje](#)" je bij de keel grijpt met zijn tristesse, doet "Cut op de set" dat aan de hand van zijn bedrukkend gevoel van onzekerheden. 'Waar moet ik met al die gevoelens naartoe?', klinkt het ietwat radeloos, nadat Verleye vlucht in de muziek. Iets waarvan hij de rol in zijn leven ook in vraag durft te trekken. 'Is dit nu het leven dat ik wil?' lijkt hij zich af te vragen in "Later... is nu"; een nummer dat overigens vernuftig in elkaar zit. Zo is de conclusie dat hij nu alles heeft waar hij in het begin van de track nog van droomde, maar 'Shit ik weet niet meer wie da'k ben'. Een existentiële crisis, die opnieuw uitkomt bij het belangrijkste in het leven van de Knokkenaar: zijn gezin. En aan de hand van ruwe opnames in de vorm van een home tape loopt het album met tranen in de ogen op z'n einde.

'Nu staan er op de kast kaartjes van de doden / En daartussen ook van de geboorten'. Opnieuw zo'n zin die veel meer zegt dan ze op het eerste zicht doet vermoeden. Er is veel water door de zee gevloeid sinds Brihang zijn neus weer aan het venster stak en in die tijd voedde hij (en de wereld rond hem) zich met dromen en ambities. *Droomvoeding*. Want ondanks dat alles al gebeurd is, alles al een naam en een kleur heeft, en alles al gedaan is, weet Boudy Verleye met de meest normale zaken des levens fantastische dingen te doen. Uiteindelijk brengt *Droomvoeding* namelijk 'slechts' de dingen die iedereen meemaakt, maar met iemand als Brihang als communicator besef je des te meer dat al die gigantische kleinigheden van goudwaarde zijn.

Op 27, 28 en 31 oktober staat Brihang in [een uitverkochte Ancienne Belgique](#). In het voorjaar van 2024 trekt hij langs de Belgische concertzalen, met tussenstops [in het Wilde Westen \(1, 2 en 3 februari\)](#), [Het Depot \(1 en 3 maart\)](#), [Kunstencentrum VIERNULVIER \(20, 21 en 22 maart\)](#) en [De Roma \(28 maart\)](#).